



Folketingets Finansudvalg  
Christiansborg

6. februar 2018

## Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 615 (Alm. del) af 20. september 2017 stillet efter ønske fra Pelle Dragsted (EL)

### Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for den præcise arbejdsudbudselasticitet, som ministeriet anvendte til at bestemme selvfinansieringsgraden af lempelserne af registreringsafgiften i 2015 og 2016?

### Svar

Registreringsafgiften blev nedsat med finansloven for 2016 ved en reduktion af den høje registreringsafgiftssats og med finansloven for 2017 ved en forhøjelse af det såkaldte skalaknæk.

Ved ændringer i afgifter indregnes en adfærdsvirkning på arbejdsudbuddet, idet en afgiftsnedsættelse påvirker den marginale forbrugsmulighed af den sidst tjente krone nogenlunde på samme måde som en nedsættelse af en indkomstskat med en tilsvarende fordeling. Det skal ses i lyset af, at en skattelempelse – uafhængigt af om denne gives gennem lavere indirekte eller direkte skat – *forøger* realindkomsten og dermed forbrugsmulighederne, *jf. Regneprincipper og modelanvendelse i Finansministeriet, 22. november 2012.*

Med nedsættelsen af registreringsafgiften i finansloven for 2016 og finansloven for 2017 udgjorde arbejdsudbudseffekten 23 pct. af den umiddelbare provenuvirkning.

I fastsættelsen af arbejdsudbudsvirkningen er der lagt til grund, at en nedsættelse af registreringsafgiften svarer til en sammenvejning af en reduktion af topskattesatsen og en forhøjelse af beskæftigelsesfradraget, hvor reduktionen af topskattesatsen vægter omkring 90 pct. og forhøjelsen af beskæftigelsesfradraget vægter med omkring 10 pct.

Denne sammenvejning skyldes, at køb af nye biler og motorcykler generelt er stigende med indkomsten, og at de to nedsættelser af registreringsafgiften er sket for den høje sats hhv. afgiftsgrundlaget for den høje sats. Det vurderes på denne baggrund, at arbejdsudbudseffekterne næsten svarer til en tilsvarende beløbsmæssig reduktion i topskattesatsen.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen  
Finansminister